

8 Gange, nu for 9de Gang, og altsaa her opstille det Forslag, som Landstingets Flertal blev enigt om i Fjor, paa ny. Jeg ved ikke, hvilken Udfigt man nu kan have til at faa et saadant Forslag gennemført, som det har vist sig umuligt i omtrent 20 Aar at gennemføre. Jeg for mit Vedkommende maa erkende, at jeg under ingen Omstændigheder kan være med til at give dette Forslag min Stemme, for det første fordi det ikke opfylder Grundlovens Bud — det haaber jeg dog, at ærede Medlemmer saa vel paa den ene som paa den anden Side ville erkende — og dernæst fordi det jo egentlig kun gaar ud paa at oprette 10 ny Bykredse. Der er ganske vist kun 8 ny Kredse, men der foreslaas et Par Forlægninger for Randers og Aalborg, som have til Følge, at der bliver 2 væsentlig ny Bykredse — jeg ser nok, at der er enkelte Landsogne med. Og disse 10 ny Bykredse, som man i dette Forslag foreslaar, gaa — jeg stønner ikke rettere — i alt væsentligt i Højres Favør. Jeg forstaar ikke, hvorfor man nu vil til at opstille noget saadant og fremstille det som en Løsning af denne Sag, der har staaet paa Dagsordenen i saa mange Aar. — Man kalder det en midlertidig Foranstaltning. Jeg frygter for, efter de Erfaringer, vi have indvundet, baade med denne og mange andre Sager, at denne midlertidige Foranstaltning vil blive endelig for lange Tider. — Man har ikke taget Hensyn til Landbefolkningens Difter. Holstebro-kredsen er nævnt; ogsaa jeg finder det ret mærkeligt, at man mener det nødvendigt at forandre Forholdene i Aalborg, Randers og Horsens, men lader en Kreds som Holstebro blive staaende, skønt den har et Omfang af 16—20 Kvadratkilometer og over 27,000 Indvaanere. Jeg synes, at naar man skulde ind paa at røre ved enkelte Kredse, maatte dette være en af dem, der fortrinnsvis maatte tages fat paa. — Saa skal jeg gøre et Par Bemærkninger om Aalborg og Randers, jeg kender ikke noget til Forlægningen ved Horsenskredsen, saa den skal jeg lade uomtalt. Man har ikke efter mit Skøn taget tilbørligt Hensyn til Landbefolkningen omkring Aalborg, naar man tager nogle Sogne øst for Jærnbanen tæt ved Station, altsaa i meget let Forbindelse med Aalborg, og lægger dem til Nibe-kredsen, saa at deres Valgsted fremtidig skal være Nibe, som det er langt vanskelige at komme til end til Aalborg. Et lignende Hensyn gør sig gældende over for Randers-kredsen. Man tager 8 Sogne fra Randers-kredsen og lægger dem til Hørningkredsen, og de fleste af disse Sogne, maaste alle, have længere til Hørning end til Randers.

Udskillige af Sognene ligge tæt ved Jærnbane-stationer: Sydvest for Randers og have meget let Forbindelse med Randers, men skulle nu, som sagt, flyttes derfra til Hørningkredsen, der allerede i Forvejen er for stor. Hørningkredsen har i Forvejen et Folketal af 22,544; nu tager man c. 5000 fra Randerskredsen og lægger dem til Hørningkredsen, saa at Randerskredsen herefter faar 22,297 og Hørningkredsen 27,693. Altsaa faar Hørningkredsen 5,000 flere end Randers. Jeg forstaar ikke, hvilke Hensyn der have gjort sig gældende, siden man har kunnet komme ind paa en saadan Forlægning, der er i saa stærk Strid med de paa gældende Kredses Interesser. Jeg siger, at Hørningkredsen er allerede i Forvejen stor; det er vanskeligt i Almindelighed at tilvejebringe Lokaler til Valghandlingen, navnlig til den skriftlige Afstemning, i den store Landkreds. Disse Vanskeligheder ville forøges betydeligt, naar man nu tager 8 Sogne fra Randers og flytter dem til Hørning. Jeg stønner ikke rettere, end at det var naturligt, om Forholdet vedblev at være det ombendte, som det nu er, at Hørningkredsen beholdt sine 22,000 og Randerskredsen sine 27,000.

Jeg skal for øvrigt ikke fortsætte videre, men blot slutte med at sige, at jeg i Genhold til disse Grunde, dette mit Standpunkt over for Sagen, ikke kan anbefale Forslaget til Vedtagelse. Jeg har ikke noget imod, at Sagens Behandling fortsættes. Jeg vilde gerne, at den skulde behandles til Ende, saaledes at man kunde naa til et Resultat, der kunde være retfærdigt og rimeligt, og derfor skal jeg ikke modsætte mig, at Sagen gaar til anden Behandling, men hvis et saadant Forslag som dette foreligger til endelig Vedtagelse, maa jeg stemme derimod.

C. C. Andersen: Ved tidligere Lejligheder, naar denne Sag har foreligget til Behandling her i Tinget, har jeg været i det heldige Tilfælde at kunne slutte mig til det af Regeringen forelagte Lovforslag og har kunnet anbefale det ikke alene som et Forslag, der var i Overensstemmelse med Grundlovens Bud, men ogsaa som et Forslag, der udviste Retfærdighed til de forskellige Sider, særlig til Bjerne, og som paa en upartist Maade foretog Omlægninger af de forskellige Kredse. Min Stilling til det Forslag, som nu er forelagt af den høje Regering, er derimod en hel anden. Jeg kan ikke betragte dette Forslag som værende i Overensstemmelse med Grundlovens § 82; jeg maa nærmest betragte det som værende i Modstrid dermed. Jeg kan ikke betragte